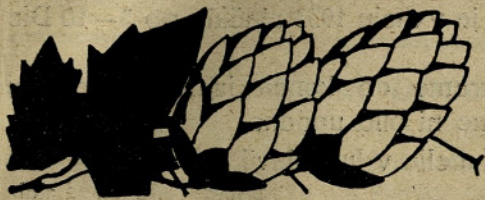

Slovenski hmeljar

Prvi slovenski strokovni list za hmeljarstvo

Izhaja štirnajstrednevno ♦ Naročnina Din 20.—, za inozemstvo Din 50.—; posamezna številka Din 2.— ♦ Uredništvo in uprava: Celje, Vodnikova ul. 2, telefon 218.

Leto V

Celje, dne 26. januarja 1934

Štev. 2

Osiromašenje hmeljarjev

Kadar cene hmelju padajo, pade iz vrst producentov marsikatera gorka, pa tudi resnična na račun hmeljske trgovine. Tako sedaj na Češko-slovaškem pravijo, da se nadaljuje osiromašenje hmeljarjev na račun hmeljske trgovine ter o tem obširno pišejo in razgaljujejo celo zadevo v prav posebnem svetlu. Ker je zadeva zanimiva, jo posnemamo, pa naj potem sodi vsak sam, kako je v tem oziru pri nas.

Z začetnih 50–52 Kč (109–114 Din) za kg so padle cene, tako pišejo, na 23–26 Kč (50–56 Din) za kg, torej za več kot polovico. Ker je bilo po prvotnih visokih cenah, ki so koncem avgusta bile nagnane tako visoko le po krivdi trgovine in nekaterih valutnih spekulativov, prodanega le malo hmelja, v septembru pa so se kupci prav redko prikazali na deželo, je pričela živahnejša kupčija šele konec oktobra, v novembru, decembru in okrog novega leta. Tedaj pa je trgovina že pričela s svojo taktiko in cene vedno bolj tlačila, spekulacija s hmeljem a la baisse se je bujno razcvetela, vsa nesolidna in tudi solidna trgovina se je ravnala vedno bolj po teh spekulativih in oderuhtih podeželskega ljudstva, obračala mnenje v svoj prilog in s svojimi fantastičnimi poročili potom nakupovalcev oslabila zaupanje v hmelj; na ta način je povzročila vedno večjo nervozo med producenti, tako da je to zahrbtno delo prav dobro uspevalo in še uspeva. Žal pa moramo poudariti, da je tako le pri nas na Češko-slovaškem, dočim so v Angliji in Nemčiji znali to pravočasno preprečiti. Če si pri nas med sezono nekdo brez večjega truda in le z izrabljanjem drugih natrpa svoje žepe z milijoni, pravimo, da je to čisto v redu in da je to naravna posledica svobodnega povpraševanja in ponudbe. V

Angliji in Nemčiji pa so drugačnega mnenja. Da ne bi bil producent vedno listi, ki mora trpeti škodo radi tuje spekulacije in na čigar plečih se bije ves riziko trgovine, se zavaruje vsaj na ta način, da se ta riziko porazdeli tudi na druge gospodarske stanovce.

Pri vsaki kupčiji trgovec navadno najprej kupi blago in ga šele potem zopet prodaja. Žateška trgovina pa se najprej pogodi s kupcem glede cene in šele potem kupuje, da na ta način izključi zase vsak riziko, ki sicer vedno obstoja v kupčiji in potem kupec, ne producent določi, ustanovi in ravna ceno. Ako pristane kupec na ceno, ki jo nudi pivovarna, gre med hmeljarje in nakupuje. Če nastavi ceno globoko izpod dnevne, seveda naleti na velik odpor, toda med 3000 hmeljarji, ki še niso prodali, se mu jih gotovo postreči najti nekaj, od katerih bo hmelj kupil, pa če nudi tudi le po 20 Kč (43 Din) za kg. Saj je taktika nakupovalcev neumorna in vedno iznajdljiva. Tako se pri nas trguje, tako se delajo cene, tako se služijo milijoni na račun hmeljarjev.

Nedavno smo čitali v letnem poročilu češkega odbora hmeljarskega društva, da je dobiček trgovcev pri vnovčenju letnika 1932 znašal skupno nad 45.000.000 Kč (98.000.000 Din) in vseh trgovcev je le nekaj nad sto. Letos bo dobiček še večji. Koliko bi vendar hmeljarji lahko dobili več za hmelj pri smotrnem skupnem vnovčenju, če ne bi trgovci hazardirali z obstojem naših hmeljarjev! Toda razvoj gre tudi pri nas v tej smeri, da bo končno le moralo priti tudi do skupnega vnovčenja pridelka. Saj vidimo, kako konkurenca v Nemčiji, monopolno združenje hmeljarjev, davi ne samo nemško, temveč tudi žateško trgovino ter grozi požreti in obvladati celo svetovno hmeljsko trgovino. In zakaj? Zato, ker nastopa enotno, of-

ganizirano ter se tako lažje prilagodi vprašanju cene in konjunktura. Pri nas pa zaenkrat posnemamo in sledimo Nemčiji le na ta način, da znižujemo cene za domačo porabo in izvoz, tako da hmeljar zopet, kakor navadno, trpi pri tem le škodo. V Nemčiji so znižali ceno le hmelju za izvoz, hmelju za domačo porabo pa so jih tako, da hmeljar doseže prav lepo povprečno ceno. Ko bodo cene pri nas zopet konkurirale nemškimi, jih bodo v Nemčiji zopet znižali in to bo šlo vedno dalje tako, da bo žateška trgovina in produkcija pri obstoječem načinu vnovčenja le igrača monopolnega združenja v Nemčiji, ki bo neprodanih 20.000 stofov lanskega pridelka skušala na vsak način vsaj deloma prodati v inozemstvo.

Tako na Češkoslovaškem! Sedaj pa pojdi vase tudi ti, uboga slovenska hmeljarska duša, in razmisli, kdo se bogati s tvojimi krvavimi žulji in kako si boš tudi ti v bodoče bolje pomagala ter se rešila večnega tlačanja za tuje žepe.

J. Barth & sin:

O hmelju 1932/33

(Dalje.)

Na Švedskem je pivovarska zveza napravila par nasadov hmelja v okolici Lunda.

Jugoslavija: V Sloveniji so trpeli nasadi radi poznih pomladanskih mrazov, pozneje radi bolhačev in končno do julija radi uši. Dolgotrajna suša je tudi zelo ovirala normalni razvoj hmeljske rastline. Obiranje je trajalo od 12. do 27. avgusta; pridelek deloma v barvi ni ugajal, kobule so bile neenake ter manjše in lažje kakor navadno. V vlažnih legah je bil v splošnem pridelek najboljši.

V Vojvodini se je rastlina prav dobro razvijala ter ni trpela radi bolezni in škodljivcev, le peronospora se je pojavila v manjšem obsegu v začetku avgusta. Obiranje je pri zelo ugodnem vremenu trajalo od 20. avgusta do 3. septembra; 10% pridelka je ostalo neobranega, ker je bilo blago preveč lisasto. Splošno sta bila barva in kakovost boljša kakor letnika 1931, vendar je prezgodno obiranje povzročilo, da je bilo blago lažje in kobule neenake. Pridelek je bil v Bački boljši kakor v Sremu.

Površina nasadov se je v letu 1933 povečala v Sloveniji za 10 do 15%, t. j. okrog 200 ha, v Bački pa že jeseni 1932 za 25–30% in spomladi 1933 za nadaljnjih 40%, t. j. skupno za 340 ha, kjer bo pri normalnem razvoju že prvo leto nekaj pridelka.

Začetna cena pridelka 1932 je bila 10 Din za kilogram in se je skokoma dvignila do konca de-

cembra na 35 Din in do začetka aprila 1933 na 40 Din ter do konca maja celó na 80 Din za kg. Tudi letnik 1931 je zopet poskočil v ceni od začetnih 1:50 Din na 25 Din v maju 1933. Za letnik 1929 in 1930 se je v maju 1933 plačalo po 3–10 Din za kilogram.

Deževno vreme do konca junija za razvoj hmeljske rastline ni bilo ugodno.

Kakovost hmelja v Jugoslaviji 1932:

	prima	srednji	slab
Slovenija	25%	70%	5%
Vojvodina	40%	40%	20%

Uvoz in izvoz hmelja v odnosno iz Jugoslavije znaša:

	uvoz	izvoz
1930	758 stoč.	27.062 stoč.
1931	950 stoč.	13.000 stoč.
1932	236 stoč.	16.526 stoč.

V Belgiji so na malo površino skrčene nasade zelo dobro oskrbovali in zlasti moške rastline pridno zatirali. Vreme je pred obiranjem, ki je se pričelo 29. avgusta, bilo za razvoj kobul zelo ugodno. Pridelek je bil težji kakor navadno, ker ni imel semena; barva pa ni bila brezhibna.

Belgijski hmelj dobi znamko in overilno listino z označbo »prima«, ako je dobro zrel, pravilno obran, brez semena, nima vlage nad 12% in ne pod 9%, je brez tujega vonja ter je pobasan pred 25. decembrom. Najboljši hmelji dobijo tudi nagrade v denarju.

(Dalje prihodnjč.)

Razno

Izvoz nemškega piva v Ameriko je že popolnoma opešal. Po ukinitvi prohibicije v USA je nemška pivovarska industrija hitro obnovila stare zveze in izvažala tja znatne količine piva. Od meseca julija l. l. dalje pa je izvoz piva v USA vedno bolj nazadoval in v oktobru skoro docela prenehal. USA je pač hotela zaščititi domačo industrijo in zato z raznimi carinskimi in drugimi odredbami uvoz inozemskega piva polagoma skoro popolnoma onemogočila. Nemčija je dosedaj uvozila v USA skupno 17.727 hl piva.

Konsum piva v Ameriki se vsekakor ne dviga tako, kakor se je splošno pričakovalo. Mnoge točilnice, zlasti manjše, ki imajo razmeroma drage lokale, so že prišle v plačilne težkoče, ker iztočijo premalo peneče pijače. Gospodarska kriza pač tudi v Ameriki ovira dviganje konsuma piva.

Prepoved točenja alkohola ob volitvah je menda v navadi povsod. Da si volivci radi volilne borbe že itak razgretih glav z alkoholom še bolj ne razgrejejo ter si jih med seboj ne razbijejo, se v dneh volitev navadno povsod prepove točenje alkoholnih pijač. V Nemčiji pa so se postavili na stališče, da ob volitvah ne sme biti nobenih izrednih razmer ter so se zadnje državnozbornske volitve vršile brez prepovedi točenja alkoholnih pijač. Pa so se menda vkljub temu izvršile brez vsakih pretepov in razbitih glav.

Na Ogrskem je bilo preteklo pivovarsko leto v obratu sedem pivovarn (prej osem) in produciralo skupno 164.577 hl piva proti 184.353 hl v prejšnjem letu. Produkcija piva je torej nazadovala v preteklem letu za 19.776 hl, t. j. nad 10%.

Hmeljarska poročila

Savinjska dolina: V hmeljski kupčiji je nadalje prav mirno. Sicer je nekaj zanimanja in povpraševanja po 50–60 Din za kg, vendar do večjih zaključkov ne pride, ker so zadnje partije lanskega pridelka v zelo čvrstih rokah. Vkljub temu pa je po 60 Din za kg bilo nakupljenega še nekaj blaga.

Vojvodina: Tržišče je mirno in so cene oslabele tudi izpod 50 Din za kg. Sicer pa tudi ni povpraševanja. V prvi roki je le še kakih 500 stotov pridelka.

Češkoslovaška: Cene so se končno prilagodile novemu položaju in je kupčija zopet živahnejša. Kupuje se vse vrste blaga za domačo porabo, zlasti boljše pa tudi za izvoz in za ameriški račun. Pri precej prijaznejši tendenci notira sedaj žateški hmelj 50 do 70 Din za kg. Znamkovanih je bilo dosedaj 18.863 bal lanskega žateškega pridelka v skupni teži 23.199 stotov. Po zadnji cenitvi je bil pridelek za 26% manjši kakor v letu 1932 ter je znašal 42.000 stotov. V prvi roki je le še kakih 7000 stotov, v komisiji okrog 6000 stotov, prodanega in še ne odpravljenega pa 5000 stotov; domače pivovarne so pokupile dosedaj 1500 stotov. Blago ostalih čeških provenienc je večinoma razprodano, za pridelek 1933 iz Uštčka se še nekaj trži in doseže do 54 Din za kilogram.

Nemčija: Pri nadalje mirni sicer, toda čvrsti tendenci notira sedaj Hallertauski hmelj 66–82 Din, gorski 63–73 Din, Spalt 77–89 Din in boljši Tettnang 92–98 Din za kg. Bilo je sicer nekaj povpraševanja tudi za domačo porabo, vendar se kupuje v prvi vrsti le za izvoz. Zadnji čas je bilo prodanega največ Hallertauskega hmelja po 60–80 Din, nekaj Württemberskega po 70 Din in Spaltskega po 87 Din za kilogram.

Francija: Na tržišču se je pojavilo precej povpraševanja za ameriški račun ter je tendenca postala nekoliko živahnejša. Za alzaški hmelj se plačuje do 69 Din za kilogram.

Poljska: V hmeljski kupčiji je prav mirno ter je le za drugovrstno blago in po nižjih cenah nekaj povpraševanja. Cene so popustile in se plačuje sedaj lanski pridelek po 40–55 Din za kilogram.

Belgija: Pri nespremenjeno mirni tendenci se trži letnik 1933 Poperinghe po 44–46 Din za kg, letnik 1934 za oktober in november pa notira 31 Din za kg.

Anglija: Položaj na hmeljskem tržišču je sicer miren, vendar nespremenjen in prav tako tudi cene. Radi pomanjkanja letnika 1933 je bilo zadnji čas tudi za starejše letnike več zanimanja. Sedaj pa je prišlo do zastoja v kupčiji in so cene le bolj nominalne, prometa in zaključkov pa ni, ker notirajo cene nad pariteto.

Amerika: Tekom božičnih praznikov je bilo na tržišču prav mirno, pa tudi nadalje je ostala tendenca mirna. Izgleda, da se producentom s prodajo ne mudi, pač pa so pivovarne še slabo založene in se bodo morale zopet odločiti za nakup. Sedaj letnik 1933 notira 35–38 Din, letnik 1932 pa 28–31 Din, letnik 1931 tudi še 23–28 Din in starejši letniki 10–14 Din, dočim žlahtni hmelj iz Evrope letnik 1933 zacarinjen 98 do 113 Din in letnik 1932 pa 69–87 Din za kg. Iz Evrope je prispelo precej blaga, vendar gre le počasi v denar. Domači producenti so precej rezervirani in upajo, da se bo položaj razvil še v njihov prid.

Najvišje cene, plačane zadnji čas za najboljši hmelj raznih provenienc so bile naslednje:

Nemčija (Tettnang)	Din 98.— za kg
Anglija (Golding)	Din 79.— za kg
Češkoslovaška (Žatec)	Din 65.— za kg
Francija (alzaški)	Din 65.— za kg
Jugoslavija (savinjski)	Din 60.— za kg
Poljska (lublinski)	Din 55.— za kg
Belgija (Poperinghe)	Din 43.— za kg
Amerika (kalifornijski)	Din 42.— za kg

Vse cene na inozemskih tržiščih so preračunane po pariteti v Zürichu.

Splošno: Položaj je v glavnem nespremenjen. Cene so se povsod več ali manj že prilagodile nemškemu dumpingu ter se precej ustalile. Zato se z večjimi spremembami zaenkraf splošno še ne računa.

Za razvedrilo

Primerno učilo.

Debeli stric Marko se po kosilu vleže pod jablano. V snu čuti, kako se smukata nečaka Mihec in Jakec okoli njega. Vzdrami se in ju vpraša, kaj želita.

Mihec odgovori: »Veš, stric, Jakcu razlagam globus. Na tvojem trebuhu sem mu pokazal vzhodno poluto in zdaj bi mu rad še zahodno, če bi bil ti tako prijazen in se prevalil na drugo stran.

Najbolj varna naložba denarja — Najvišja dnevna obrestna mera

Jamstvo Dravske banovine z vsem premoženjem in davčno močjo

Hranilnica Dravske banovine podružnica Celje
(nasproti pošte) Cankarjeva ul.
prej Južnoštajerska hranilnica

Vsakovrstna posojila pod ugodnimi pogoji
Dolžnik jamči samo za izposojeni kapital

Sprejema hranilne vloge in jih obrestuje najbolje. Denar je pri njej naložen popolnoma varno. Za hranilne vloge jamči poleg rezerv in hiš nad 5000 članov-posestnikov z vsem svojim premoženjem

LJUDSKA POSOJILNICA V CELJU

v novi, lastni palači

registrovana zadruga z neomejeno zavezo

na voglu Kralja Petra ceste in Vodnikove ulice

Umetna gnojila, krmila, travna in deteljna semena, galico, žveplo, vsa sredstva za pokončavanje škodljivcev na drevju in hmelju, sadjarsko in vrtnarsko orodje, kmetijske stroje in vse druge kmetijske potrebščine

oddaja najceneje

Skladišče KMETIJSKE DRUŽBE

v Celju, Aškerčeva ulica

Zaloga cementa!

Kmetje, meščani, trgovci, obrtniki!

Zavarovalnica slovenskega ljudstva je le
Vzajemna zavarovalnica v Ljubljani

Zavaruje:

1. proti požaru, strelu in plinski razstrelbi: poslopja vsake vrste, dograjena pa tudi med gradnjo, vse premičnine, pohištvo, zvonove, poljske pridelke, **hmelj**, žito, krmo itd.;
2. proti razbitju in razpoki: zvonove, steklo;
3. v življenjskem oddelku: na doživetje in smrt, otroške dote, rentna in ljudska zavarovanja v vseh kombinacijah in posmrtninsko zavarovanje »**KARITAS**«;
4. sprejema nezgodna zavarovanja poedincev, društev, kolektivna delavska zavarovanja, potovalna zavarovanja, zavarovanja šoferjev, potnikov v avtu, zavarovanja zakonite dolžnosti jamstva v vseh oblikah, zavarovanja avtomobilov zoper poškodbo, požar in tatvino.

Za vsa pojasnila in nasvete v zavarovalnih zadevah se obračajte le na naše krajevne poverjenike po župnijah ter

v Celju

na podružnico Vzajemne zavarovalnice, palača Ljudske posojilnice, Vodnikova ulica 2, in

v Mariboru

na gosp. Franja Žebota, glavnega zastopnika Vzajemne zavarovalnice, Loška ulica šte. 10.